

SAJTÓSZEMLE

A VIDÉK HARCA A KOMMUNISTA DIKTATÚRÁVAL SZEMBEN LENGYELORSZÁGBAN ÉS MAGYARORSZÁGON KONFERENCIA

ELŐZETESEK

- [ÍGY HARCOLT A VIDÉK A KOMMUNISTÁK ELLEN – LENGYEL-MAGYAR KONFERENCIÁT RENDEZNEK SZEGEDEN](#) - SZEGEDMA.HU
- [KONFERENCIÁT RENDEZNEK MA SZEGEDEN](#) – KARCFCM
- [A VIDÉK HARCA A KOMMUNISTA DIKTATÚRÁVAL SZEMBEN
LENGYELORSZÁGBAN ÉS MAGYARORSZÁGON](#)- LENGYEL
KÖZTÁRSASÁG KONZULÁTUSA SZEGED

TUDÓSÍTÁSOK, CIKKEK

- [M1 – HÍRADÓ](#)
- [MIÉRT SIKERÜLT A LENGYELEKNEK AZ, AMI A MAGYAROKNAK
NEM?](#) - MÚLT-KOR.HU
- [NEM SIKERÜLT A LENGYEL KOMMUNISTÁKNAK, AMI A
MAGYAROKNAK IGEN: A TELJES TÉESZESÍTÉS + FOTÓK](#) -
SZEGEDMA.HU
- [„A VIDÉK HARCA A KOMMUNISTA DIKTATÚRÁVAL SZEMBEN
LENGYELORSZÁGBAN ÉS MAGYARORSZÁGON” NEMZETKÖZI
KONFERENCIA BESZÁMOLÓ](#)- MAGYAR NEMZETI LEVÉLTÁR-

Részletek

ELŐZETESÉK

Így harcolt a vidék a kommunisták ellen – lengyel-magyar konferenciát rendeznek

Szegeden

SZEGEDMA.HU – 2016.09.27

A Csongrád Megyei Levéltár a házigazdája a konferenciának, amelyen a lengyel Nemzeti Emlékezet Intézete és a magyar Nemzeti Emlékezet Bizottsága történései adnak elő. Lengyelországban és Magyarországon is működött parasztpárt a II. világháború után, azonban az eltérő viszonyokra eltérő választ adtak.

A vidék harca a kommunista diktatúrával szemben Lengyelországban és Magyarországon címmel szervez nemzetközi konferenciát szeptember 29-én a magyar Nemzeti Levéltár Csongrád Megyei Levéltára, a lengyel Nemzeti Emlékezet Intézete (IPN), a magyar Nemzeti Emlékezet Bizottsága (NEB) és a Lengyel-Magyar Kulturális Egyesület. A rendezvény 10 órakor kezdődik a dóm altemplomában, a vendégeket Juhász Tünde kormány megbízott köszönti, a konferencia elnöke Marjanucz László, az Szegedi Tudományegyetem Bölcsészettudományi Karának professzora. A Gál Ferenc Főiskola és a Szeged-Csanádi Egyházmegye hagyományosan támogatja a levéltár rendezvényeit, így nem véletlen, hogy konferencia védnöke Kiss-Rigó László megyéspüspök.

Kommunikációs és Informatikai Főosztály

„A 2013-as Nemzetiségi sorsok Köztes-Európában – a népirtás anatómiája a vészkorszakban címmel tartott konferencián javasolta Mariusz Krzysztofiński, az IPN munkatársa, hogy szervezete és a NEB közösen szervezhetne egy újabb konferenciát a parasztpártok politikájáról, működéséről 1944 után” – nyilatkozta lapunknak Biernacki Karol, a Magyar Nemzeti Levéltár Csongrád Megyei Levéltárának igazgatója, Lengyelország tiszteletbeli konzulja. A megyei levéltár felkarolta az ötletet, de úgy döntöttek, hogy az eredeti szándékkal ellentétben nem Budapesten, hanem Szegeden tartanák meg. Két év alatt sikerült összeállítani a programot, azonban a lengyel országgyűlési választásokkal közel egy időben lejárt az IPN vezetőinek mandátuma, az új elnököt pedig a szejmnek kellett megszavaznia. Biernacki Karol kiemelte, ez az első alkalom, hogy a Nemzeti Emlékezet Intézete új vezetőségének képviselője, Mateusz Szpytma igazgatóhelyettes és a Nemzeti Emlékezet Bizottságának elnöke, Földváryné Kiss Réka tárgyalhat a további együttműködésről, a megbeszéléseket a megyei levéltár épületében folytatják. „A Csongrád Megyei Levéltár büszke, hogy egy ilyen egyeztetésnek biztosíthat helyet” – tette hozzá.

Négy előadó érkezik Lengyelországból, két fő Varsóból és ketten Rzeszów-ból. A lengyel fővárosból jön az IPN elnökhelyettese mellett a Történeti Kutató Iroda vezetője, Mirosław Szumiło. Szpytma a lengyel Parasztpárt 1945 és 1947 közötti politikájáról beszél, míg Szumiło a Lengyel Kommunista Párt vidékpolitikáját mutatja be 1948 és 1956 között. Marcin Buwała előadásából kiderül, hogy a lengyel vidék – Rzeszów Vajdaság – miként élte meg az ottani 1956-os eseményeket, a már “visszatérő vendég” Mariusz Krzysztofiński pedig a II. világháború végétől a rendszerváltozásig jellemzi a katolikus egyház és a parasztság viszonyát.

Kommunikációs és Informatikai Főosztály

„Hiba lenne párhuzamokat keresni a két parasztpárt között, mert más-más adottságok voltak Lengyelországban és Magyarországon” – vélekedett Biernacki Karol. Arra azonban érdemes választ keresni, hogy Magyarországon miért sikerült a téészesítés és Lengyelországban miért nem. A kérdés megfejtésében segíthet Tóth Judit és Varga Zsuzsanna előadása, az előbbi kutató a Rákosi-korszak parasztokat megcélzó propagandájáról, az utóbbi a Kádár-korszak agrárértelmiségéről és agrár-érdekképviseléről fog beszélni.

A konferencia egyedülállóságára tekintettel a rendezvényt egész Lengyelországban hirdették.

<http://szegedma.hu/hir/szeged/2016/09/igy-harcolt-a-vidék-a-kommunistak-ellen-lengyel-magyar-konferenciat-rendeznek-szegeden.html>

[Vissza a tartalomjegyzékhez](#)

Konferenciát rendeznek ma Szegeden

KARCFM - HANGOLÓ - 2016.09.29. 08:37:32 (00:04:50)

Megszólaló: Földváryné Kiss Réka, elnök - Nemzeti Emlékezet Bizottsága

[Vissza a tartalomjegyzékhez](#)

A vidék harca a kommunista diktatúrával szemben Lengyelországban és Magyarországon

LENGYEL KÖZTÁRSASÁG KONZULÁTUSA SZEGED- 2016.09.21.

Kommunikációs és Informatikai Főosztály

Több szervezet együttműködésével valósul meg az a szeptember 29-én megrendezésre kerülő nemzetközi konferencia, mely az 1945 utáni kommunista vidékpolitika főbb sajátosságait tárgyalja.

A konferencián jelen lesznek neves lengyel és magyar történészek, akik feltárják a korabeli parasztpártok fejlődéstörténetének hasonlóságait és különbözőségeit, s akik megvilágítják, hogy a korszak mezőgazdasági társadalmának milyen kihívásokkal kellett szembenéznie.

<http://www.szegedkonzul.hu/hu/hirek/a-videk-harca-a-kommunista-diktaturaval-szemben-lengyelországban-es-magyarországon>

[Vissza a tartalomjegyzékhez](#)

TUDÓSÍTÁSOK, CIKKEK

M1 – híradó

Megszóaló: Földváryné Kiss Réka, a NEB elnöke

[Vissza a tartalomjegyzékhez](#)

Miért sikerült a lengyeleknek az, ami a magyaroknak nem?

MÚLT-KOR.HU - 2016.09.30.

Tényleg béreltek volna egy tengeri kikötőt Kádárék Lengyelországtól? Hogyan harcolt a lengyel és a magyar vidék a téészesítéssel szemben? Miért bukott meg a kollektivizálás Lengyelországban, míg Magyarországon a forradalmat követően

Kommunikációs és Informatikai Főosztály

viszonylag gyorsan lezajlott? Mi volt a közös a két baráti ország 1945 utáni agrártörténelmében? Hogyan zajlott le a hatalomátvétel Lengyelországban? – ezekre a kérdésekre keresték a választ A vidék harca a kommunista diktatúrával szemben Lengyelországon és Magyarországon című, a szegedi dóm altemplomában zajló konferencia lengyel és magyar nyelven előadó kutatói.

Magyar kikötő a Balti-tengeren

„Ahol egykor családi házak voltak, ma kőszivatagot és téglatengert lát az ember. Sehol még egy épén maradt kéménycsonk sincs” – írta le személyes tapasztalatait Varsóról Fehér Lajos, a Szabad Nép és a Szabad Föld tudósítója (később a magyar agrárpolitika kulcsszereplője), amikor 1958-ban Lengyelországba látogatott a magyar delegációval.

1945-ben a két országban még hasonló állapotok uralkodtak a mezőgazdaságban: jellemző volt a kisbirtokos magángazdaságok túlsúlya; a telepítés és a földreform problémái, a vízügyi kérdések és az önkéntes szövetkezeti mozgalom jelentették a fő beszédtemát az agrárberkekben. Később pedig az erőszakos kolhozosítás is mindkét államban kudarcot vallott (Lengyelországban soha sem sikerült megvalósítani, míg Magyarországon 1958-1961 között végrehajtották), tudhattuk meg Papp István, az Állambiztonsági Szolgálatok Történelmi Levéltárának munkatársától Juhász Tünde kormány megbízott, Földváryné Kiss Réka (Nemzeti Emlékezet Bizottságának elnöke) és Mateusz Szytma (Nemzeti Emlékezet Intézetének elnökhelyettese) köszöntője után. A varsói kőszivatag és a Paraszti Önszegély, Fehér Lajos riportjai Lengyelországról című előadásban Papp kifejtette, hogy 1958 tavaszán – a következő kolhozosítási akció előtt – nagyfokú tanácskozások folytak, ennek keretében több baráti országba, többek között Lengyelországba is küldöttségek látogattak, ennek volt a tagja a már említett Fehér Lajos.

Kommunikációs és Informatikai Főosztály

Az előadó kiemelte, hogy Csehszlovákia példáján, amely valóban kibérelt egy tengeri kikötőt Észak-Lengyelországban, Fehér – aki 1960-as években miniszterelnök-helyettesként a vízügy kiemelt támogatója volt – felvetette, hogy Magyarországnak Szczecinben kellene kialakítania egy tengeri kikötőt, így módon könnyebben juthatnának ki a magyar termékek a világpiacra. Emellett ismét felvetődött az Odera-Elba-Duna-csatorna terve, amely az eltelt két-három évszázadban rendszeresen felmerült a magyar gazdaság reformján gondolkodók körében. Papp hozzátette, a tanulságokkal szolgáló lengyel út hatására egy magyar Agrobank felállításának tervét is elkezdtek szövegetni, amely a lengyel Paraszti Önszegélyhez hasonlóan az egyéni parasztgazdaságok önkéntes összefogásán alapult volna.

Ha a kommunisták megszerzik a hatalmat, azt ki nem engedik a kezükből – idézte Mateusz Szytma, a Nemzeti Emlékezet Intézetének (IPN) elnökhelyettese Władysław Gomułka szavait, tökéletesen összefoglalva, mi is történt a háború utáni lengyel politikában. A Lengyel Parasztpárt nem csak a demokrácia védelmében (1945-1947) című előadásában a lengyel pártpolitikai küzdelmekről, legfőképp a Lengyel Néppárt, mint monopóliumot szerző ellenzéki platform fokozatos bedarálásáról beszélt, ami nem kevés elemében mutatott hasonlóságot a magyar eseményekhez.

Kifejtette, hogy bár Lengyelország a győztes oldalon állt, hiszen a világ összes frontján harcoltak lengyelek a szövetségesek oldalán, mégis hatalmas területeket veszített, valamint a szuverenitása sem tért vissza maradéktalanul. A tömegek támogatását maga mögött tudó Lengyel Néppárt – amelynek gyökerei a 19. századra, a szétszabdalt Lengyelország idejére nyúltak vissza – 1946-ban koalícióra lépett a kommunista párttal, annak ellenére, hogy a legtöbb kérdésben különbözőképpen gondolkodtak. A néppárt a szövetségesektől kapott garanciákra igyekezett támaszkodni, a

Kommunikációs és Informatikai Főosztály

kommunisták pedig azért hajlottak a koalícióra, hogy a varsói kormányt legalísnak ismerjék el.

Az ellenzék fellegvárának csaknem egymillió taglétszáma volt 1945 után, ami hatalmas sikernek számított. A lengyelek tulajdonképpen így nyilvánították ki, hogy ellenzik azt, ami az országukban zajlik. A kommunisták Szytma szavai szerint szörnyen félték a néppárttól, jobban mint a lengyel egyháztól. A lehető legaljasabb módszerekkel küzdöttek ellene: eleinte adminisztratív módon próbálták tönkretenni, bebörtönözték a képviselőiket, aktivistáikat, majd mintegy 150 főt leplezetlen gyilkosságok útján tüntették el az útjukból. A félelemkeltés bevált, idővel fogyatkozni kezdtek az újabb csatlakozók. Hiába volt a néppárt vezetője, Stanisław Mikołajczyk miniszterelnök-helyettes, nem tudott mit tenni ez ellen, tette hozzá Szytma.

<http://mult-kor.hu/a-lengyel-es-magyar-vidék-harca-a-kommunista-diktaturával-szemben-20160930>

[Vissza a tartalomjegyzékhez](#)

Nem sikerült a lengyel kommunistáknak, ami a magyaroknak igen: a teljes téészesítés + FOTÓK

SZEGEDMA.HU - 2016. 09. 29.

A lengyel és a magyar kollektivizálásról tartottak előadásokat a két ország történései a dóm altemplomában szeptember 29-én. A lengyel Nemzeti Emlékezet Intézete (IPN)

Kommunikációs és Informatikai Főosztály

és a magyar Nemzeti Emlékezet Bizottsága kutatói összevetették, hogy miben volt hasonló, s miben eltérő a két állam kommunista pártjainak viszonya a parasztsághoz. „Különleges nap a mai. Nem Varsóban, nem is Budapesten, hanem Szegeden találkozik a lengyel Nemzeti Emlékezet Intézetének (IPN) új vezetősége és a magyar Nemzeti Emlékezet Bizottságának elnöke. A várost sikerült bekapcsolni a nemzetközi tudományos életbe” – vélekedett Biernacki Karol, a Magyar Nemzeti Levéltár Csongrád Megyei Levéltárának igazgatója, Lengyelország tiszteletbeli konzulja. Szeptember 29-én A vidék harca a kommunista diktatúrával szemben Lengyelországban és Magyarországon címmel szervezett nemzetközi konferenciát a megyei levéltár, a lengyel Nemzeti Emlékezet Intézete (IPN), a magyar Nemzeti Emlékezet Bizottsága (NEB) és a Lengyel-Magyar Kulturális Egyesület.

Az előkészületek két éven keresztül tartottak, mert az IPN vezetősége a lengyel választásokat követően kicserélődött. Biernacki Karol elárulta, a tervek szerint a konferenciáról kétnyelvű (magyar és lengyel) kötet jelenik meg, amelyből juttatnak a közoktatás és felsőoktatás intézményeibe. Felhívta a figyelmet, hogy sok olyan kutatási téma van a lengyel-magyar közös múlttal kapcsolatban, amelyet még nem dolgoztak fel, de a levéltár partner ennek elősegítésében.

„Nem túlzás azt mondani, hogy Csongrád megyében a lengyel néphez fűződő örök barátság az egyik legerősebb. Itt az évszázados rokonszenv jellemző, egymás forradalmainak támogatása, a másik polgárainak a segítése akár a vérzivataros időkben, akár napjainkban. Csongrád megye legrégebbi testvérmegyei kapcsolata is a lengyelországi Łódź vajdasággal kötöttett 1990 augusztusában. A lengyel-magyar szolidaritás évében ez már a sokadik alkalom, amikor olyan rangos eseménynek ad otthont Szeged városa, mint a mai, amely tovább erősíti a két nép barátságát” – fogalmazott Juhász Tünde kormány megbízott. Kiemelte, a Nemzeti Emlékezet

Kommunikációs és Informatikai Főosztály

Intézete és a Nemzeti Emlékezet Bizottsága hasonló feladatokat lát el, mint a kollektív emlékezet ébrentartása, a nemzeti múlt objektív bemutatása, vagy a történelmi relativizálás felszámolása, s helyette a tudományos eszközök felhasználása.

Földváryné Kiss Réka, a Nemzeti Emlékezet Bizottságának vezetője úgy látja, hogy a konferencia megszervezése egyértelműen a Csongrád Megyei Levéltár érdeme. A rendezvényt jó alkalomnak tartja arra, hogy közös történelmi tapasztalatot, a szovjet rendszer hatását Kelet-Közép-Európában feldolgozzák. Az IPN-nel már korábban is együttműködtek, volt vándorkiállításuk, amit bemutattak Lengyelországban és Magyarországon is, konferenciájuk a diktatúra államának erőszak-monopóliumáról, s most fejlesztenek egy társasjátékot.

Műhelykonferenciának nevezte a rendezvényt, amelynek kulcskérdése a diktatúra kialakítása, működtetése. Képet kapunk arról, hogy milyen volt a lengyel kormány parasztpolitikája, a magyar propaganda ellenségképe, a kulákkérdés. Átfogó kutatást érdemel az is, hogyan zajlott le a megtorlás 1956 után. Az összehasonlítás mellett, az eltérő vélemények megfogalmazására is lehetőség a mostani alkalom. „Reményeim szerint ez csak az első konferencia, amit még több hasonló követ” – zárta szavait.

„A Magyarországgal folytatott együttműködésben nem jelent változást az elnökváltás, folytatjuk a megkezdett munkát, a varsói várban bemutatott kiállítás megnyitóján magam is ott voltam. Reméljük, hogy gyakorlati együttműködés alakul ki” – mondta Mateusz Szpytma, az IPN igazgatóhelyettese. Kifejezte örömét, hogy a konferencia a mezőgazdaság történetével foglalkozik, ami kutatási területe, doktoriját is erről írta. Ugyan olyan témáról van szó, amely kevésbé van a reflektorfényben, mégis foglalkozni kell vele, hiszen Magyarországon és Lengyelországban közös, hogy a II. világháború utáni népességében a legnagyobb társadalmi csoport a parasztság volt. Érdekes eltérés viszont az, hogy náluk nem sikerült teljes mértékben

Kommunikációs és Informatikai Főosztály

a kollektivizálás – elsősorban az egyház és a Lengyel Néppárt ellenállásának köszönhetően – míg Budapest végül sikerrel kényszerítette be a földműveseket a termelőszövetkezetekbe.

Az első előadást Papp István, az Állambiztonsági Szolgálatok Történeti Levéltárának munkatársa tartotta. Fehér Lajos későbbi miniszterhelyettes, az agrárpolitika egyik alakítója volt a '70-es évek közepéig, azonban 1948-ban a Szabad Föld és a Szabad Nép tudósítójaként járt Lengyelországban, ahova a magyar kormányküldöttséget kísérte el. A volt antifasiszta ellenállót (s Péter Gábor korábbi helyettesét a politikai rendőrségnél) megdöbbsentette a lerombolt Varsó képe, az, hogy a családi házak helyén „kősvatag, téglatenger” áll. Írt a telepítésekről, az elűzött németek helyére lengyel szegényparasztokat költöztettek – ez kisebb mértékben Magyarországon is megvalósult. 10-15 hektáros területek kiosztásáról írt a földreform során, azaz középparaszti méretű birtokokról, de a mostani lengyel kutatások szerint átlagosan 6,9 hektárt adtak csak. Azonos problémák voltak a traktorok, a gépesítés hiánya miatt, viszont felismerte, hogy a lengyeleknél a területhez illő növényeket termesztettek. Felvetette Fehér, hogy a magyar mezőgazdasági export elősegítése érdekében kellene a Balti-tengernél egy magyar kikötő rész, amihez hasonlóval a csehszlovákok is rendelkeztek, a termékeket pedig egy Duna-Odera-Visztula csatornán is el lehetne juttatni. Beszámolt egy lengyel önkéntes szövetkezeti mozgalomról, ahol a tulajdon és a termelés a paraszt kezében marad, de a felvásárlás, az eladás és a gépek használata közös, azaz csak abban segít a szervezet, amiben szükséges. A cikk az utolsó anyagok egyike volt, amely Rákosi Mátyás 1948. augusztus huszadikai beszéde előtt jelent meg, amikor meghirdette a teljes kollektivizálást.

<http://szegedma.hu/hir/szeged/2016/09/konferenciat-tartottak-a-lengyel-magyar-kozos-multrol-fotok.html>

[Vissza a tartalomjegyzékhez](#)

„A vidék harca a kommunista diktatúrával szemben Lengyelországban és Magyarországon” nemzetközi konferencia beszámoló
MAGYAR NEMZETI LEVÉLTÁR- 2016.10.18.

2016. szeptember 29-én „A vidék harca a kommunista diktatúrával szemben Lengyelországban és Magyarországon” címmel szervezett nemzetközi konferenciát a Magyar Nemzeti Levéltár Csongrád Megyei Levéltára, a lengyel Nemzeti Emlékezet Intézete (IPN), a magyar Nemzeti Emlékezet Bizottsága (NEB) és a Lengyel-Magyar Kulturális Egyesület.

„Különleges nap a mai. Nem Varsóban, nem is Budapesten, hanem Szegeden találkozik a lengyel Nemzeti Emlékezet Intézetének (IPN) új vezetősége és a magyar Nemzeti Emlékezet Bizottságának elnöke. A várost sikerült bekapcsolni a nemzetközi tudományos életbe” – vélekedett dr. *Biernacki Karol*, a Magyar Nemzeti Levéltár Csongrád Megyei Levéltárának igazgatója, Lengyelország tiszteletbeli konzulja.

Az MNL Csongrád Megyei Levéltárának igazgatója továbbá elárulta, hogy a jövőben egy kétnyelvű (magyar és lengyel) kötet jelenik meg a nemzetközi konferenciáról, amelyből eljuttatnak a közoktatás és felsőoktatás intézményeibe.

Kommunikációs és Informatikai Főosztály

Földváryné Kiss Réka, a Nemzeti Emlékezet Bizottságának vezetője úgy látja, hogy a konferencia megszervezése egyértelműen az MNL Csongrád Megyei Levéltárának érdeme. A rendezvényt jó alkalomnak tartja arra, hogy közös történelmi tapasztalatot, a szovjet rendszer hatását Kelet-Közép-Európában feldolgozzák. Műhelykonferenciának nevezte a rendezvényt, amelynek kulcskérdése a diktatúra kialakítása, működtetése. Képet kapunk arról, hogy milyen volt a lengyel kormány parasztpolitikája, a magyar propaganda ellenségképe, a kulákkérdés. Átfogó kutatást érdemel az is, hogyan zajlott le a megtorlás 1956 után. Az összehasonlítás mellett, az eltérő vélemények megfogalmazására is lehetőség a mostani alkalom. „Reményeim szerint ez csak az első konferencia, amit még több hasonló követ” – zárta szavait.

„A Magyarországgal folytatott együttműködésben nem jelent változást az elnökváltás, folytatjuk a megkezdett munkát, a varsói várban bemutatott kiállítás megnyitóján magam is ott voltam. Reméljük, hogy gyakorlati együttműködés alakul ki” – mondta *Mateusz Szpytma*, az IPN igazgatóhelyettese. Kifejezte örömét, hogy a konferencia a mezőgazdaság történetével foglalkozik, ami kutatási területe, doktoriját is erről írta. Ugyan olyan témáról van szó, amely kevésbé van a reflektorfényben, mégis foglalkozni kell vele, hiszen Magyarországon és Lengyelországon közös, hogy a II. világháború utáni népességében a legnagyobb társadalmi csoport a parasztság volt. Érdekes eltérés viszont az, hogy náluk nem sikerült teljes mértékben a kollektivizálás – elsősorban az egyház és a Lengyel Néppárt ellenállásának köszönhetően – míg Budapest végül sikerrel kényszerítette be a földműveseket a termelőszövetkezetekbe.

Kommunikációs és Informatikai Főosztály

A konferencián előadást tartott Dr. Tóth Judit is, a Magyar Nemzeti Levéltár Országos Levéltárának főlevéltárosa, aki az agitáció és a propaganda szerepét mutatta be a Rákosi korszak parasztpolitikájában.

További

részletek:

http://mnl.gov.hu/mnl/csml/hirek/a_vidék_harca_a_kommunista_diktaturával_szem_ben_lengyelországban_es_magyarországon_0

[Vissza a tartalomjegyzékhez](#)

[Vissza a tartalomjegyzékhez](#)
